

יונה הביאה את מירה. היא לא ידעה מה עוללה לעצמה. השבוע מירה

אלי דסה, העלים הזה

בנשמתה נשארה הילדה החברותית מהתנועה. הקאריירה של קלימוביץקי החלה אחרי שחזרה מלימודיה בקמברידג', שם למדה תירגום סימולטני. בשונה אחרי שנה התבקשה לחזור לשרותי קבע באמ"ן, שם הכירה את אליהו בן-אלישר. לאחר ומזימה עברה למצודה, שם עברה שלוש שנים. בי 1973 התבקשה על-ידי יחיאל קדישאי, עוזרו האישי של מנחם בגין, להצטרף לצוות של כגין. היא רכשה את אמונו, הפכה תוך זמן קצר למוזכרתו האישית, תפקידו שבו החזיקה במשך 10 שנים.

מירה אברך החליטה אחרי גירושה מבעלה, להיות עיתונאית, ופנתה לרב יורקובסקי, כיום עורך ידיעות אחרונות, ששלח אותה לירושלים כדי לראיין את פולה בגוריון. אברך הצליחה במשימה וזכתה כטור אישי, שסלל את דרכה. גם אברך וגם קלימוביץקי נמנעות מלהשמיץ מתנגדים. השתיים חרטו על דיגלן את הגישה החיובית, לפחות כלפי-יחין.

אומרת אברך: "הרבה עיתונאים סבורים שאם אתה מתקיף, כותב רע ועוקץ, יקראו אותך יותר. זאת הדרך הקלה. זה לא שאני לא מספיק חכמה כדי להיות רעה. לא צריך הרבה חוכמה בשביל זה. הרבה יותר קשה להיות פופולרי מכתובה חיובית."

ואילו קלימוביץקי צוטטה כמי שאמרה: "תסתכלו על חברי-הכנסת ועל אלה שרוצים להיות — מאיר שטרית, דויד מגן, דויד לוי, עובדיה אלי, שאול עמור, ברוך אלמקייס, עמיר פרץ, אלי הללי, אלי דיין וניסים זוילי, מהימין והשמאל — אנשים יפים. הם העתיד והם הרוגמה החיה שלמרות הקשיים, המעבר ברות והשיכונים והמישפחות מרובות-ילדים וחוסר-ההשכלה, כמו במקרה של דויד לוי, אפשר להצליח."

מירה אברך עם פיטר ואן-דר-פליט,

השתיים: אברך נחשבת אשה אגוצנטרית ואוגואיסטית, שכל חייה התמקדו ברכילות פוליטית וחברתית על דמויות מפורסמות של פוליטיקאים, אנשי-ממון ואצולה. בראיונות שנתנה לעיתונות בעבר היא ניסתה לעורר את הרושם שהיא החברה של כולם. בשיחות עימה היא מנדרת שמות של נשיאים, ראשי ממשלות ואצילים, שכביכול שיחרו לפיתחה. היא לא השכיחה להבין שהיא לעולם לא תהיה אחת מאותם אישים שהיא כותבת עליהם (תמיד טובות), ועובדה זו באה לידי ביטוי בשנתונים האחרונות בכל מיני מסיבות שהיא הוזמנה אליהן. מי שעקב אחרי התנהגותה במסיבת יום-המהפכה של מצריים, שנערכה בשבוע שעבר במלון דניאל, הבחין בבדידותה. איש מהצמרת השילטונית לא יצא מגדרו כדי לקדם את פניה. היו גם מי שניסו להתעלם מנוכחותה. אחרים היו קורקטיים.

כשקלימוביץקי מגיעה לאירוע כזה, היא זוכה מייד בנשיקות ובחיבוקים. היא מקרינה חום ובלתי-אמצעיות ביחסיה עם אנשים. בניגוד לאברך היא מעולם לא מתהדרת בשמות של פוליטיקאים ואנשי-ממון. היא עממית בהופעתה החיצונית ובהתנהגותה.

לא צריך הרבה דימיון כדי לתאר שתי נשים כל-כך שונות זו מזו כמו העי- תונאית מירה אברך בת ה-63, נשיאת האירגון וארייטי לבין יונה קלימוביץקי בת ה-41, מנכ"ל האירגון. הניגוד הגיע לשיאו במערכת-היחסים העכורה שבסימניה התפטרה קלימוביץקי השבוע מתפקידה, אחרי שכינהנה בו במשך שנה וחמישה חודשים.

התפטרות, שהפכה נושא-השיחה החם ביותר בחוגים רבים. שתי נשים שונות לחלוטין באופיין ובאורח-חיייהן, אך הן בעלות כמה קווים משותפים: שתיהן נשות-קאריירה, שהחלו את דרכן מנקודת-האפס, ללא תמיכה של גברים או של מישפחה עשירה. שתיהן היו מקורבות לראשי-ממשלה, שהיו מנוגדים לתפיסתן הפוליטית.

קלימוביץקי, בת לאב קומוניסט וחברת השומר-הצעיר, היתה במשך 10 שנים מזכיריתו הנאמנה של מנחם בגין. אברך, הטוענת לחברות באצ"ל ולעבר ימני, מקורבת לשימי עון פרס. שתיהן בודדות. אברך, גרושה זה עשרות שנים, מתגוררת בגפה בפנטהאון מהודר בנאות-אפקה. קלימוביץקי גרה בדירה קטנה בבת-ים, עם אמה האלמנה. ואולי מכאן מתחיל השוני התהומי בין

יונה קלימוביץקי מתפוסרת

ציון צמיר, העלים הזה

הקרב על

גם על אירגון-צדקה אפשר להילחם. ועוד איך. בייחוד כאשר שתי נשים שאפתניות לוחמות זו בזו על השילטון בו. מזכירתו לשעבר של מנחם בגין הביאה את רכילאית הצמרת. עכשיו יש לה הזדמנות להתחרט על כך.

זוהר אוהליאב

האמיתית היא להיות אשה חשובה, והיא עושה מאמצים בלתי-נלאים כדי להשיג את מטרותיה. היא תנדרד עדי-אין-סוף כדי להיות מוזמנת לאירוע שלא הוזמנה אליו, היא תפרוט על נימים שונים אצל המוטרד, כמו העוברה שהיא אשה חולה (אברך חולה מזה כמה שנים בטרשת נפוצה).

אחת הפעמים המעטות שבה נקטה עמדה פוליטית היתה כאשר קיבלה הזמנה מידי הדיקטטורה הארגנטינית, בימיה השחורים ביותר, ופירסמה שיר-הלל על התנאים במחנות-הריכוז, שהתפרסמו לשימצה בעולם בשל מרתפי-העיניים ושאר הזוועות שבהם. לפי תיאורה של אברך, היו אלה מחנות-הכרעה.

על שימעון פרס היא אומרת: "אני מאוד מעריכה אותו. הוא מילא את תפקידו כראש-הממשלה בצורה יוצאת-דופן-הכלל. הוא הוציא אותנו מלבנון ותיקן את הכלכלה. איש תרבותי."

גם מאברך לא יוציא איש השמצה על מישהו.

אך בעוד שיונה קלימוביץקי היא נאיבית ואופטימית, הרי שאברך היא אישה מפוכחת ביותר, היודעת היטב באיזה צד של הפרוסה מרוחה החמאה, ומוטב להיות בסדר עם כולם, כי זה ישתלם בעתיד. אברך גם אינה מתעסקת בעניינים מהותיים, לא בעקרונות ולא בענייני פוליטיקה. היא משתדלת לא להיות צד בשום סיכסוך, כי מטרתה